

Synček můj, neplač

Dušan Grůň

Sám vstávám a sám chodím spať a syn můj malý
sotva snáď to pochopí, veď nepozná svet.
A bojím sa mu povedať, že nemá už čo mal by mať,
že osamel, že jej navždy niet.

Pre nás vtedy bol život ako raj,
keď neboli sme ešte sami
bez láskavých rúk našej mamy,
ja ťa mám synček můj tak rád,
chcem ti byť dobrý kamarát,
tu hračky máš,
so mnou sa hraj.

A keď niekedy povie můj syn:
ocko nesmúť, pekne prosím,
preplačeš celý boží deň.
Neplač predsa, ocko zlatý,
veď sa naša mama vráti,
príde k nám. Iba odpoviem:

Pre nás vtedy bol život ako raj, keď neboli
sme ešte sami bez láskavých rúk našej mamy,
ja ťa mám synček můj tak rád, chcem ti byť
dobrý kamarát, tu hračky máš, so mnou sa hraj.
Tu hračky máš,
so mnou sa hraj.